

1. משחק בסביבון

מספרת הגב' לואיס הגר:

והחיותן אל לבו
TAKE to HEART Jem

מראש סביבון גדול מלא בסוכריות קטנטנות. הרבנית לא רק נתנה לו את הסביבון, הרבנית בעצמה שיחקה איתו את המשחק, יחד הם סובבו את הסביבון, ציפו לראות על איזה אות הוא יפול ומי ינצח. הניצוץ החביב בעיניה של

הבן שלי, כשהיה בגיל שש, הלך לבקר את הרבנית יחד עם אביו בחג החנוכה. הרבנית שידעה מראש על הביקור המתוכנן, רצתה לוודאות שלילד הקטן יהיה במה להתעסק ולשחק במהלך הביקור ולכן קנתה לו

2. אופטימיות בזמן קושי

מספרת: הגב' לואיס הגר

לי על סוגי טיפולים ותרופות שונות שקיימות. למותר לציין שזה היה הרבה לפני תקופת האינטרנט, בה ניתן למצוא את כל האינפורמציה בלחיצת כפתור, הרבנית עבדה קשה ולמדה את הנושא בצורה רצינית, אני באמת לא יודעת מאיפה ואיך היא קיבלה את כל המידע, והכל בשבילנו, לסייע ולעודד את רוחנו. בנוסף למידע הרפואי, היא שוחחה עמי על החשיבות הגדולה של חשיבה חיובית, עברנו ועבור אמנו. ועד כמה עלינו לדאוג תמיד להיות במצב רוח חיובי ואופטימי.

עזבתי את ביתה במצב רוח שונה לגמרי מכפי שנכנסתי, וסוף סוף הרגשתי מוכנה נפשית להתמודד עם האתגר העומד לפנינו.

ב"ה, לאחר הליך ארוך ומורכב אמי החלימה.

אמא שלי חלתה בצורה קשה מאוד בסוג נדיר של המחלה הידועה, מחלה נוראה שלעיתים קרובות מגיעה לסכנת חיים ל"ע. כולנו, כל בני המשפחה, היינו מודאגים מאוד מהעתיד ומבולבלים מההליך הרפואי, לא ידענו איזה מהלכים וטיפולים לנקוט והרופאים שלא נתנו לנו הרבה אפשרויות טובות לטיפול רק הוסיפו לתחושת החרדה והדאגה.

באותה תקופה נסעתי לניו יורק והלכתי לבקר את הרבנית. שוחחנו על מצבה של אמי ועל מה שעלינו לעשות עבורה. המצב, כאמור, היה מאוד מתוח וקשה אך כשדיברתי עם הרבנית נוכחתי לראות עד כמה היא אופטימית עם מבט חיובי. הייתי מופתעת לראות שלפני שהגעתי היא כבר עשתה עבודת מחקר על סוג המחלה הספציפית הזו, ודאגה לספר

והחיותן אל לבו
TAKE to HEART Jem

3. הבחורים מסאטמר

מספרת: מרת לאה כהן

והחיותן אל לבו
TAKE to HEART Jem

הרבנית על הנושא, היו לה שאלות רבות בקשר למצבם הגשמי של הבחורים, מי דואג להם ולרווחתם, אך יותר מכך היא היתה מלאת שאלות על השפעתה של המחלוקת על הוריהם וישיבותיהם:

- איך מתמודדים הורי הבחורים עם השינוי של ילדיהם?
- האם משפחותיהם סובלים מהצקות בעקבות התקרבות הילדים לליובאוויטש?
- האם הבחורים עדיין שומרים על כבוד הוריהם? האם ימשיכו לשמור איתם על קשר?
- איך מתמודדות הישיבות בהם למדו הבחורים עם המצב?
- איך מתמודדים הבחורים עצמם עם שינוי כ"כ גדול בחייהם?
- אם הבחורים מנודים בצורה גורפת בקהילה, איך ימצאו שידוך בבוא הזמן?

בתחילת שנות המ"ם, ראש ישיבה נודע בסאטמר יחד עם קבוצת בחורים החלו ללמוד תניא וחסידות, ואף החלו להשתתף בהתוועדויות של הרבי. כמובן שהכל התרחש בסודיות מוחלטת מפחד שחבריהם ומכריהם יציקו להם בעקבות כך.

לאט לאט הם התקרבו יותר ויותר לרבי ולדרכי החסידות, ולאחר כמה שנים של סודיות ומחבוא הם החליטו שהגיע הזמן לגלות את "הסוד" ולהפוך לחב"דניקים בצורה מלאה.

כמובן שהענין התפרסם בסאטמר כאש בשדה קוצים והקהילה יצאה נגד הבחורים וראש הישיבה ונגד חב"ד בכלל בצורה חריפה מאוד. הבחורים, יחד עם ראש הישיבה, סבלו צרות צרורות וגם קהילת חב"ד הסמוכה סבלה מנחת זרועם, גם הורי הבחורים עצמם יצאו נגדם והשתתפו במחאות נגד התקרבותם לחב"ד.

בעלי (ר' יואל כהן – ה'חוזר' של הרבי) עמד לצד אותם בחורים ועזר להם מאוד, באותה תקופה שוחחתי עם

4. הפטל שנשפך

מספר: הרב שמואל לו

בבעתה במשקה הצבעוני נשפך, מתפשט ומכתים את מפת השולחן הצחורה, אתם יכולים רק לתאר כיצד הרגשתי באותו רגע.

הרבנית, שראתה במצוקתי, הכריזה מיד: "סימן ברכה!"

אמר לי חמי לאחר מכן, שהרבנית הסתכלה על המשקה השפוך בכזה אושר עד שכמעט התפתה לשפוך על השולחן עוד כוס...

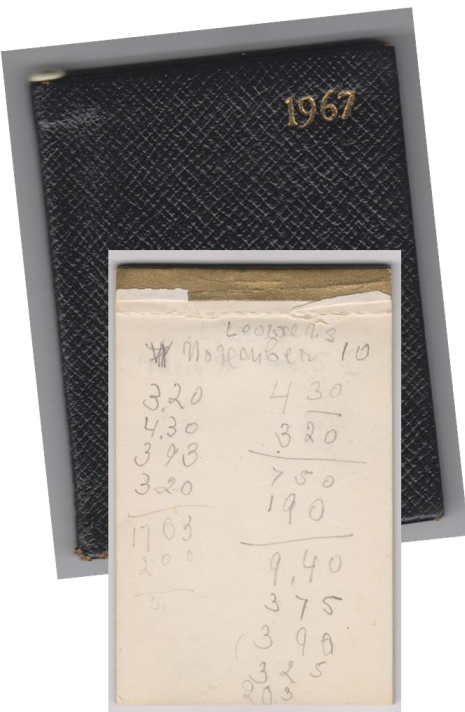
כשהייתי חתן צעיר, היתה לי הזכות להכנס לבקר את הרבנית בביתה יחד עם כלתי והוריה. השולחן במטבח היה ערוך בצורה יפה והרבנית הכינה עבורנו משקה פטל עם כוסות קריסטל וקשי זכוכית.

הרבנית ביקשה ממני למזוג את המשקה לכל המסובים וכך אכן עשיתי. בשלב מסוים דחפתי בטעות עם היד את אחת הכוסות והיא נשפכה על השולחן. צפיתי

והחיותן אל לבו
TAKE to HEART Jem

5. לייקר זמן וכסף של האחר

מספר: ר' מענדל נוטיק

כשהיתה אמורה לפגוש מישהו וחשבה שאולי תתאחר קצת, היתה מיד מתקשרת לדווח על האיחור "אני מאוד מצטערת" היתה מתנצלת "אך אצטרך לאחר קצת" או לפעמים "קיבלתי שיחת טלפון חשובה" - מאנגליה או מארץ ישראל – "יקח לי עוד כעשר דקות להגיע..". תמיד הבהירה את עצמה מראש. זמנו של האחר היה חשוב ורציני מאוד עבורה.

רק בכדי לשבר את האוזן יש להוסיף, אני הייתי אז בן 15, 16, 17, תלמיד צעיר בישיבה, אך למרות זאת, זמני היה יקר מאוד עבורה והיא תמיד התנהגה עמי בצורה מכבדת ומתאימה.

אחת מהעבודות הרבות שהיו לי בבית הרבי והרבנית היתה עריכת קניות בחנויות שונות בקראון הייטס. לעתים הייתי גם משלם את חשבוניותיה של הרבנית בחנויות. כשהייתי מגיע לביתה, הכסף היה מחכה לי על השולחן יחד עם הקבלות אותם הייתי צריך לשלם, כך שרק הייתי צריך לקחת וללכת.

בכל פעם, לפני שלקחתי את הכסף, היתה הרבנית מבקשת ממני לספור את הכסף שוב ולוודאות שבידי הסכום הנכון. הרבנית אף הסבירה: "בבית אבי (כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע) למדתי ש"געלט האט ליב א חשבון און מיט יענעמ'ס געלט דארף מען זיך זיכער היטן" (כסף אוהב חשבון מדויק, ועם כסף של מישהו אחר יש להזהר מאוד).

והחיותן אל לבו
TAKE to HEART Jem

6. תנסי!

מספרת: גב' לואיס הגר

בכזו עדינות שאז לא חשתי בכך, אך כעת כשאני חוזרת לאותה התקופה אני רואה כיצד ע"י הרמזים העדינים והעצות המועילות עודדה אותי הרבנית להתגבר על הבושה, וגרמה לי להיות מסוגלת להתגבר על עצמי.

"אני בטוחה שאת יכולה לעשות את זה!" אמרה לי תמיד, "תנסי, תראי שאת יכולה!"

היום, כיו"ר של ארגון "Chai cancer Care" – ארגון שמספק עזרה ועידוד למשפחות של חולים במחלה הנוראה ל"ע, אני מוצאת את הדרכים לפרסם ולשוחח עם יהודים רבים על כמה מה'מבצעים'. כיום, ב"ה, אני הרבה יותר דומיננטית ופעילה, ואני משתדלת לנצל זאת בשביל להשפיע על משפחות רבות, משפחות הנעזרים וחבריי לעבודה, להתחזק ביהדות וקיום המצוות.

כפי שידוע לכולם, הרבי עודד ודחף את כל החסידים, אנשים נשים וטף להתעסק כמב שיותר ב'מבצעים' ולזכות יהודים בקיום המצוות. באופן אישי היתה לי דילמה שהציקה לי, מצד אחד, כחסידה של הרבי אני רוצה לעשות את מה שהרבי רוצה ממני בצורה מלאה, אך מצד שני בטבעי הייתי מאוד ביישנית וחשתי מאוד לא בנוח לגשת לנשים שאני לא מכירה, לשאול האם הם יהודים ולשוחח על קיום המצוות. בעיה זו לא נתנה לי מנוח.

כיוון שחשתי בנח לשוחח עם הרבנית, שיתפתי אותה בדילמה שלי. היא הבינה אותי מאוד, הבינה את אישיותי ואת תחושותיי ואמרה לי "עוד יבוא יום..." היא מעולם לא נתנה לי את התחושה שבושה מהתעסקות במבצעים בצורה פומבית היא בעיה או ליקוי כלשהו, אך יחד עם זאת היא עודדה אותי תמיד לנסות ולהתאמץ קצת יותר, היא עשתה זאת

והחיותן אל לבו
TAKE to HEART Jem

7. הבטחה שקוימה

מספר: ד"ר אלן ניומארק

שנים חלפו, בשנת תשנ"ט (11 שנים לאחר הסתלקות הרבנית), הייתי כבר בן 44 ולמרות כל החיפושים והפגישות עדיין לא מצאתי את שידוכי. תמיד זכרתי שהרבנית היא זו שפעלה עליי ושכנעה אותי להתחתן רק עם יהודיה ובשלב מסוים אמרתי לעצמי שעליי ללכת לבקר את מי שדאגה לי ובירכה אותי שהכל יהיה בסדר. נסעתי לבית החיים, והלכתי להתפלל על קברה של הרבנית. עמדתי שם ואמרתי "מרת שניאורסון, אני חייב כבר להתחתן, אני רוצה לסיים כבר את מסכת החיפושים. הבטחת לי שהכל יהיה בסדר".

לאחר חודשיים, פגשתי את אשתי. בחורה יהודיה נפלאה. פניתי חזרה לרבנית והודיתי מקרב לב. יחד הקמנו משפחה יהודית לתפארת, ארבעה ילדים שומרי מצוות בצורה מלאה שמיסיים לנו נחת יהודי אמיתי.

התבקשתי לטפל ב"גב' שניאורסון מרחוב פרזידנט", בביקורי הראשונים אצלה כלל לא ידעתי שזוהי הרבנית. אחרי כמה ביקורים, אנשים החלו לומר לי "אתה יודע במי אתה מטפל?! זו הרבנית!" וכך, בפעם הבאה שהגעתי לביתה אמרתי לה "לו הייתי יודע במי מדובר הייתי חובש כיפה לפני כניסתי..". היא ענתה לי "עליך לחבוש כיפה בשביל עצמך, לא בשבילי". בזמנו חשבתי לעצמי "אולי יום אחד, מי יודע".

במהלך אחד מביקורי, שאלה אותי הרבנית האם אני נשוי, עניתי לה שלא והוספתי שאני לא נפגש עם בחורות יהודיות. היא אמרה לי "קח את הזמן, אל תמהר, רק תבטיח לי שתתחתן עם יהודיה", הבטחתי והיא שמחה וענתה "הכל יהיה בסדר". זו הייתה הברכה הראשונה שקיבלתי מהרבנית.

והחיותן אל לבו
TAKE to HEART Jem

8. דאגה לשלוחים חדשים

מספרת: מרת בתיה אזימוב ע"ה שלוחת כ"ק אדמו"ר בפריז

טלפון היו יקרות – כמה דולרים לכל דקת שיחה – ולכן לא יכלו לשוחח שיחות ארוכות. הילדים לא ראו את משפחתם הרחבה ואפילו לא שוחחו עמם תכופות. הרבנית היתה מאוד מוטרדת. אני ניסתי להרגיע אותה ואמרתי שזהו החינוך אותו קיבלו השלוחים – ליסוע ולהפיץ יהדות במקומות רחוקים, והם שמחים בזה. הרבנית אמרה לי שלמרות שעבורי זה אולי קל יותר אך לא אצל כולם המצב אכן כך, והיא המשיכה להביע את האכפתיות שלה עבורם.

בשנת תשל"ח ביקרתי את הרבנית בביתה. במהלך שיחתנו הרבנית התעניינה מאוד בהסתדרותם של משפחות השלוחים החדשים. היא דאגה להם מאוד – שלוחים שהגיעו למקום עם שפה זרה, תרבות חיים שונה וכו'. בחלק מהערים בהם חיו השלוחים לא היה חינוך יהודי לילדים והם היו צריכים ללמוד בבית עם ההורים. הזוגות הצעירים גרים רחוק מהוריהם ומשפחתם, הטיסות לאמריקה באותם ימים היו יקרות מאוד. אפילו שיחות

והחיותן אל לבו
TAKE to HEART Jem

מתנה מהשלוחות 9.

מספרת: מרת לאה כהן

עסוקים ובכל זאת מצאו זמן לחשוב עליי" היא הוסיפה בהתרגשות, והמשיכה לתאר את עבודת השלוחים בגאווה.

ואז סיימה "אך למה שלחו לי? מי אני בכלל?"

עניתי לה "הרבנית, את לא יודעת כמה את יקרה עבור השלוחים?" הרבנית הביטה עליי עם מבט מחייך-מה, אך לא היתה כ"כ מרוצה ממני, היא אמרה לי ביטוי ברוסית שמשמעו "את לא נותנת להם מספיק כבוד, את לא באמת מבינה אלו קשיים ואתגרים עוברים השלוחים. אם היית מעריכה זאת, היית מבינה שאין להם זמן לבזבז עליי".

הרבנית שוחחה עמי פעמים רבות על ההתמסרות היומיומית והמסירות נפש של השלוחים. פעמים תכופות ציינה שהזוגות הצעירים שיוצאים לשליחות עזבו את החום והנוחות של אזור יהודי וחיסידי, ונסעו למקומות רחוקים שבשר כשר או חלב ישראל אינם בנמצא, חלקם אף צריכים לאפות בעצמם לחם כשר.

והיא הוסיפה: "און זיי טוען דאס אזוי שיין און אזוי בכבוד" (והם עושים זאת בצורה כזו יפה ומכובדת).

פעם, במהלך אחד מביקורי, היא הראתה לי מתנה יפהפיה עבודת יד שמונחת על השולחן, "ראי, לאה, מה השלוחים שלחו לי" היא אמרה. "הם כ"כ

והחיותן אל לבו
TAKE to HEART Jem

טנקי המצות בארץ ישראל 10.

מספרת: גב' לואיס הגר

היא היתה כל כך מורשמת וגאה בתמונות הללו ורצתה לשתף אותי בנחת שרוותה מפעולותיו של הרבי.

בשנות ההקמה של צבאות ה' היא אמרה לי פעם "אני יודעת כיצד זה עובד ומצליח כאן באמריקה, אך כיצד קיבלו זאת הילדים בלונדון?"

כמובן ששמחתי לספר לה על ההתלהבות הגדולה בה הילדים קיבלו את המוסד וכיצד הם להוטים לעלות ולהתקדם בדרגות.

עיניה זרחו מאושר, חיוך רחב עלה על פניה ובבישנות מה אמרה לי "לבעלי היה רעיון טוב, לא כך?"

ביקרתי אצל הרבנית ושוחחתי עמה בצורה תכופה. בכל פעם ששוחחנו היא היתה ממהרת לספר לי על פעולותיו של הרבי, על הפרוייקטים והמבצעים החדשים. היא סיפרה לי על צבאות ה', מבצע נש"ק והרבה נוספים. היא אף סיפרה לי על פעולותיהם של החסידים בארץ ישראל וכיצד הם פועלים עם חיילי צה"ל.

באחד הביקורים, הרבנית ביקשה מאחד מעוזרי הבית להביא את סרט הצילום של תמונות מטנקי המבצעים בארץ, כיצד הם נוסעים ומבקרים חיילים בבסיסים מרוחקים, מביאים להם אוכל ומשמחים אותם בבסיסים שכוחים אלו.

והחיותן אל לבו
TAKE to HEART Jem

עבודה משותפת 11.

מספר: הרב אשר זיילינגולד

מרחוב קינגסטון). הרבי והרבנית עמדו שם כ-15 דקות ודיברו בהתלהבות תוך שהם מצביעים על נקודות מסויימות בבניין, היה נראה שהם מתכננים כיצד להשתמש בבניין ובקומות השונות, ואלו שיפוצים יהיו נצרכים בכדי להפוך אותו לבנין שימושי לצרכי הכולל. אולי להזיז את הקיר בפניה ההיא, ולשבור את הקיר בפניה השניה. או לשפץ חדר באזור מסוים ולהוסיף ארונות ומדפים באזור אחר.

בחג הפסח בשנות הכל' הרבי ערך את ה'סדרים' בדירת הרבי הריי"צ ב-770.

הייתי חלק מקבוצת בחורים שנהגו ללכת מאחורי הרבי כשצעד בלילה בחזרה לביתו, ע"מ ללוות את הרבי בכבוד הנדרש. החגים, היו הפעמים היחידות בהם הרבי והרבנית צעדו יחד מ-770 חזרה הביתה.

לאחר ה'סדר', הרבי והרבנית צעדו יחד ברחוב יוניון ולפתע עצרו בחזית הבנין שהפך לימים ל"כולל" (הבית ה-2)

והחיותו אל לבו
TAKE to HEART Jem

הגביע ההפוך 12.

מספר: ר' מנחם יוניק

המקדש.

מאוחר יותר באותו ערב, הלכתי לבקר את הרבנית ששהתה בספרייה, וסיפרתי לה על ההתוועדות המיוחדת. תיארתי לה בפרוטרוט כיצד הרבי הפך את הגביע והורה לכולם לעשות כן.

תוך שאני ממשיך לספר והיא מקשיבה, שמתי לב שהרבנית לקחה בקבוק קטן של ליקר שהיה על השולחן לפנייה והפכה אותו.. היא עשתה זאת בצורה עדינה כזו, שכמעט ולא יכלו לשים לב לכך.

בליל שמחת תורה תשמ"ו, הרבי התוועד בצורה מיוחדת ושמחה להפליא לפני הקפות. לאחר השיחה הראשונה, הרבי נעמד על מקומו ורקד במרץ לשירת הקהל.

במהלך ההתוועדות, הרבי סיים את היין בגביעו והפך את הגביע, תוך שמורה לכל הקהל לעשות כך עם כוסותיהם. תוך כדי הניגונים, הרבי החזיק את הגביע ההפוך בידו ונופף בו מצד לצד. בשיחה לאחר מכן, הרבי הסביר את המקור להנהגה זו על פי 'נגלה' והשווה זאת לכוסות הפוכים במנורת בית

והחיותו אל לבו
TAKE to HEART Jem

הגנה על הרבי 13.

מספר: ר' זלמן גוראריה

לגרום לרבי עגמת נפש. ולכן, הוסיפה, רוצה היא שר' זלמן ייעץ לה ויעזור לה בהחלטה איזה טיפול לבחור.

ר' זלמן לא ידע מה לעשות, הרבנית רוצה שהוא ייעץ לה מה לעשות!... בסופו של דבר החליט לכתוב לרבי את כל הסיפור ולשאול את הרבי מה עליו ליעץ לרבנית לעשות, וכך אכן עשה. הרבי ענה לו והדריך אותו מה לעשות בקשר לטיפול, ואז הוסיף, שעל ר' זלמן לא לדווח לרבנית שהוא סיפר זאת לרבי, כיוון שזה יגרום לרבנית צער ביודעה שהרבי מודע לבעיותיה!

ר' זלמן לקח פעם את הרבנית לביקור אצל רופא עיניים. בסיום הבדיקה, הסביר הרופא שישנם 2 אפשרויות שונות לטיפול בעיניים, ועל הרבנית לבחור איזה טיפול היא מעדיפה.

בנסיעה חזרה, הפטיר ר' זלמן בשיחתו עם הרבנית שודאי היא תשאל את הרבי לחוות דעתו באיזה טיפול לבחור. ביודעו כי אלפי חסידים ויהודים ברחבי העולם שואלים את עצתו וברכתו של הרבי בעניינים שכאלו ואחרים, העריך ר' זלמן כי ודאי שהרבנית תעשה כן. הרבנית השיבה בצורה החלטית, שהיא אינה מתכננת לשאול את הרבי, כיוון שאינה רוצה

והחיותו אל לבו
TAKE to HEART Jem

בהירות בשעת משבר 14.

מספר: הרב יהודה קרינסקי

הרבנית נשארה רגועה ושאלה "ומה אומר בעלי על המצב?" הרופאים אמרו לה שהרבי לא רוצה בשום אופן להתפנות לבית רפואה, הוא אמר מוקדם יותר שברצונו להשאר ב770 ולעבור את הטיפולים הנדרשים שם. כל הנוכחים ציפו בקוצר רוח לתגובתה של הרבנית, כזוגתו של הרבי, ההחלטה הינה בידיה.

ללא היסוס, ענתה הרבנית "לאורך השנים בהם מכירה אני את בעלי, הרבי, מעולם לא היה רגע בו הוא לא שלט על עצמו בצורה מוחלטת. אינני יכולה לאפשר לכם להעביר אותו לבית רפואה נגד רצונו".

זה היה רגע מפחיד. רק כמה שעות לאחמ"כ, הצטרף רופא צעיר בשם ד"ר אירה וייס לצוות הרופאים והחליט לשמוע בקול הרבי והרבנית, הרבי נשאר ב770, וב"ה החלים בצורה מוחלטת.

זה היה בשעה 5:30 בבוקר של שמיני עצרת תשל"ח כשפעימות הלב של הרבי הדרדרו, הרבי עבר באותה שעה התקף-לב שני וחריף. והמצב היה מצב של פיקוח נפש מוחלט, סכנת חיים מוחשית עבור הרבי. מוקדם יותר באותו ערב, הרבי הבהיר את דעתו הברורה שרצונו הוא להשאר ב770, למרות הפצרות והחלטות הרופאים שהחליטו שעל הרבי להתפנות לבית רפואה באופן מידי, בבית הרפואה קיים ציוד רפואי משוכלל, תרופות ורופאי לב מומחים, ועל הרבי לעבור לשם בצורה דחופה.

תוך כדי ששוחחנו לעצמנו על המצב החמור ומה שעלינו לעשות, הרבנית ירדה מהקומה השניה ב770. הרופאים פגשו אותה, והבהירו לה את דעתם המוחלטת שאין לבזבז זמן, חייו של הרבי בסכנה ועליו לעבור לבית הרפואה מידי.

והחיותו אל לבו
TAKE to HEART Jem

הרבי שייך להחסידיים. 15.

מספר: הרב יהודה קרינסקי

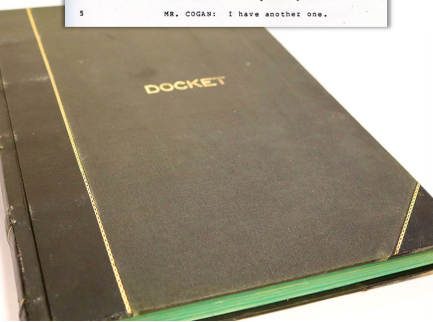
הליך מסובך, ועורכי הדין מנסים לבלבל את העד עם שאלות ועובדות. לאורך כל מהלך העדות, הרבנית נשארה מיושבת בדעתה והתנהגה בצורה מלכותית, כמנהגה. הרבנית השיבה לכל השאלות בצורה חדה, מחושבת ותמציתית, ללא השמעת מילה אחת מיותרת.

עורכי הדין של הצד השני היו מתוסכלים מאי הצלחתם להפחיד ולבלבל את הרבנית. בסוף העדות, הם השליכו את עפרוניהם בתחושת תסכול וייאוש. לקראת הסוף, שאל אחד מעורכי הדין את הרבנית "גב' שניאורסון, למי שייכים הספרים שבספריה, לאביך או לחסידיים?" הרבנית השיבה כי הספרים שייכים לחסידיים כיוון ש"אבי וכל רכושו שייכים לחסידיים". בסופו של דבר, התברר כי עדותה של הרבנית היתה גורם מכריע בנצחון המשפט.

בחודש כסלו תשמ"ו, סיימו כשלושה חודשים של עבודה מאומצת בהכנת המסמכים, הראיות והעדויות הנדרשות למשפט הספרים. ביודענו כמה מתח מלווה בהגשת עדות לבית המשפט, שאלתי את הרבי האם עלינו להתאמץ ולנסות למנוע מהצד שכנגד להכריח את הרבנית להעיד, ובכך למנוע ממנה את המתח והלחץ. כל התהליך של הגשת עדות והחקירה המלווה בכך אינה משימה נעימה כלל, ובפרט לאדם מבוגר. אך הרבי ענה, שאין לנו מה לדאוג, הרבנית תעשה עבודה מצוינת בעדותה, והיא תעבור את זה בקלות רבה.

תהליך העדות התבצע בבית הרבי והרבנית, בשולחן הסלון ישבו עורכי הדין שלנו, עורכי הדין שלהם וצוות שלם של עוזרים ותחקרו את הרבנית. הגשת עדות היא בדר"כ

1 Schniewson 106
2 belonged to the Chasidim, because my father
3 belonged to the Chasidim.
4 MR. LEVIN: Thank you very much.
5 MR. COGAN: I have another one.

והחיותו אל לבו
TAKE to HEART Jem

יחידות. 16.

מספרת: מרת אסתר שטרנברג.

אני יכול להבטיח שהרבנית לא הכירה אף אחד מהאורחים, ולא חשה ענין אישי עבור מישהו ספציפי בקהל הבאים לי' שבט. היא רק ידעה שהחסידיים מחכים ליחידות זו, וכיצד יכולה היא 'לקחת' מהם את הרבי בזמן שכזה. היא ידעה שבאם הרבי יידע שהיא אינה מרגישה טוב, הוא יבטל את היחידות והם יתאכזבו אכזבה גדולה. ולכן ויתרה על הטיפול הנצרך עבורה באותו ערב.

ביום שני, כ' שבט, תשמ"ח, הרבנית חוותה בעיה רפואית, והרופאים רצו שהיא תלך לבית רפואה לעבור כמה בדיקות, אך הרבנית השיבה בתקיפות, שהיום היא אינה הולכת לבית רפואה.

הרבנית הוסיפה: "אני לא רוצה שתספרו לבעלי כלום היום, כיוון שלהיום מתוכננת יחידות כללית עבור האורחים שהגיעו לי' שבט, ואם אלך לבית רפוא בעלי יאלץ לבטל את היחידות בעוד שחסידיים רבים מצפים לה".

והחיותו אל לבו
TAKE to HEART Jem